

og jeg har tilladt mig at gjøre disse saa Bemærkninger; dersom det ærede Medlem nu vil tage mit Raad i al Benfabelighed, saa lader han være at svare paa det, jeg har anført; thi vore Udtalelser kunne jo begge læses, naar Dagen kommer, da Tidenden ligger for, og det er — det ærede Medlem tillade mig at sige det — ikke engang god Skik, bestandig at svare.

Alberti: Jeg maa dog imod den ærede sidste Taler gjøre opmærksom paa, at den Lov, der her foreligger, mere gaaer ud paa at finde en ny Administrationsform for Overformhønderimidlerne end paa at forandre den Sikkerhed, som Lovgivningen hidtil har krævet for Anbringelsen af Umhndiges Midler. Den hidtil gjældende Lovgivning for Anbringelsen af Umhndiges Midler har opstillet som Hovedprincip, at anbringe dem i faste Eiendomme, og jeg troer ikke, at det egentlig nogenstunde har været Hensigten med noget af de forskjellige Lovforslag, som have foreligget i Rigsdagen om Overformhønderivæsenet, at forandre Maaden for disse Midlers Anbringelse. Naar nu et Endringsforslag, som her foreligger, gaaer ud paa i et Omfang, hvis Størrelse slet ikke for Dieblisset kan bedømmes, at ville anbringe Umhndiges Midler i Creditforeningsobligationer eller i andre Papirer, saa er dette en Opfordring til paa et meget seent Stadium af Lovens Behandling at forandre hele Principet for Anbringelsen af Umhndiges Midler, og dette vil jeg fraraade at gaae ind paa. Her er slet ikke Tale om, hvorvidt Statsobligationer eller Creditforeningsobligationer ere sikre eller usikre, her er blot Spørgsmaal om, hvorvidt Overformhønderierne løbe større Risiko ved at anbringe de Umhndiges Eiendele eller Capitaler i saadanne realifable Papirer end ved at anbringe dem i faste Eiendomme. Jeg troer da, at Erfaringen noksom viser, at det er langt større Hazard at sætte Pengene i Creditforeningsobligationer og andre Statsgjælds-papirer, hvis Courser ere variable, end at anbringe dem i faste Eiendomme med den fornødne Forsigtighed. Dersom den ærede Justitsminister her kunde tilveiebringe en Oversigt over, hvorvidt der ved at anbringe Umhndiges Midler gennem

Overformhønderierne i Creditforeningsobligationer i det Hele er lidt Tab af eller givet Fordeel til de paagjældende Umhndige, saa havde vi en Veiledning at gaae efter, men mig vitterligt er der ikke fremkommet en saadan Oplysning. Man har altsaa Anledning til ved at bedømme Spørgsmaalet at gaae efter sin egen Erfaring, og det er da den Erfaring, jeg har gjort, at de Umhndige i Almindelighed have faaet deres Creditforeningsobligationer ud af Overformhønderierne til en lavere Cours end den, hvorfor de ere anskaffede. Hvis man overhovedet har Tillid til den § 8, som nu er vedtaget, om Laanebestyrelsen, vil man efter min Mening bringe det meest Mulige ud af de Umhndiges Midler ved at sætte dem i faste Eiendomme, og det meest Mulige anseer jeg for at være det, at tage de Penge ind, man sætter ud paa Rente. Jeg troer ikke, at Overformhønderiinstitutionen er bleven til for at skabe Negotiationer eller Speculationer med Bærdipapirer. Jeg vil nu slet ikke videre gaae ind paa Formen af det Endringsforslag, der er stillet, thi der tales om „andre indenlandste Bærdipapirer“, altsaa ikke engang saadanne Papirer, der ere garanterede af Regjeringen eller controllerede i Medfør af et Lovbud. Man kunde altsaa til Ex. herefter gaae hen at anstaffe Bankactier i en hvilken som helst Bank, og et øieblikkeligt Feilgreb af en saadan Bankbestyrelse kunde berøve de saaledes indkjøbte Papirer en bethdelig Deel af deres Bærdi. Jeg nævner dette blot som et Exempel paa, hvor usikker Fremtiden vil være for Overformhønderierne, hvis man vedtager det Forslag, der her er stillet. Det er Statskassen, som i disse Henseender skal bære Ansvarer efter den nye Overformhønderilov; men der er derfor saameget mere Tvivl til at prøve paa at gjøre den saa sikker som muligt. Jeg mener, at hvis Rigsdagen vedtager denne Lov i det Væsentlige saaledes, som den nu foreligger, og beholder det gamle Princip, at den sikreste Veie til Anbringelse af Umhndiges Capitaler er Prioritering i faste Eiendomme, saa kunde vi gjerne see denne Lov an i nogle Aar og prøve, om det ikke gaaer med den uden Tab, og dersom Rigsdagen kan opleve at see den nye Overformhønderibestyrrelse gaae frem uden at behyrde Statskassen